

Vintrarna 1961 och -62 förekom en fjälluggla-invasion i södra och mellersta Sverige.

Observationer av fjälluggla förekom även långt ner i Europa.

Vad en sån här invasion av fjälluggla och ugglor över huvud taget beror på är svårt att säga. Det är ganska uppenbart att det har ett samband med smågnagar-cykeln. Det är dock svårt

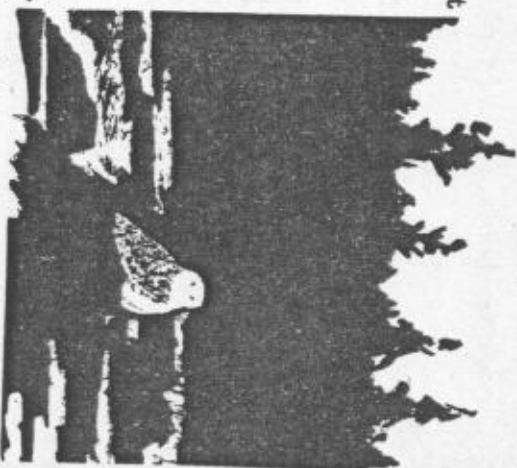
att få bevis på vilket sätt, eftersom man inte vet varifrån ugglorna kommer. Man har under-

sökt ett stort material av vandrande ugglor och funnit att de varit i

god form. Mycket troligt är väl även att en mycket

god fortplantning måste ha skett, och det sker som bekant vid mycket god födotillgång. Vår för detta motsäger att flyttningen beror på näringsbrist.

Det var i mitten av april. En sen vår hade gjort att ännu låg mycket snö kvar i skogarna. Gunnar Jansson var min färdkamrat i den tidiga grådisiga, kylslagna morgonen. Vi ämnade under-

SL

söka huruvida det förhöll sej med stortupparnas spel, på en gammal känd arena. Den låga nattemperaturen hade gjort den annars blöta tungcyklade grusvägen riktigt gemytlig.

Klockan var i femtaget så det var full dager ute. Vid Stormossen gick några rådjur och snoppade på den för fjorton dagar sedan framkomna grässtubben. Och en ormråk satt slött hängande i en kal björk. Pinkarna hade redan börjat ströcket för dagen mot norr, med andra ord en helt vanlig vårmorgon. Men i den öppna lucka som genom stormfällningen bildats i tallskogen strax bortom Kolartorp försvann allt vanligt. En onormal snöfläck på en sten 75 m från vägen, hade ögon, stora gula ögon riktade på oss. Fantastiskt, vinterns dröm satt där, fjällugglan. De vita landområdenas ugglor, troligen en ungfågel med tanke på att rygg och hjässa var översållad med mörka fläckar satt där vid Kolartorp. Han vred liksom oroligt på huvudet, till en början, men verkade liksom bli van vid vår närhet.

Vi lämnade för en stund ugglan. Någon timme senare var jag åter där nu med telefonlarmade Harald Eriksson. Tyvärr vi bar outrustade kameror för fågelfotografering och ugglan flög upp. Hon slog till i toppen på en tall, men attackerades omedelbart av en kråka. Snart tog han till vingarna mot Nö

SL